

РЕШЕНИЕ

№ 71

гр. Перник, 25.10.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

ОКРЪЖЕН СЪД – ПЕРНИК, ПЪРВИ ВЪЗЗИВЕН НАКАЗАТЕЛЕН СЪСТАВ, в публично заседание на двадесет и шести май през две хиляди двадесет и първа година в следния състав:

Председател: ВИКТОР Б. ГЕОРГИЕВ

Членове: БИСЕР ЦВ. ПЕТРОВ
МАРИНЕЛА КР. МАРИНОВА-СТОЕВА

при участието на секретаря ЗЛАТКА М. СТОЯНОВА
в присъствието на прокурора Бисер Игнатов Ковачки (РП-Перник)
като разглежда докладваното от ВИКТОР Б. ГЕОРГИЕВ Въззивно наказателно дело от общ характер № 20211700600092 по описа за 2021 година

за да се произнесе, взе предвид следното:

С решение №1/12.01.2021 г., постановено по НАХД №87/2020 г., по описа на Районен съд – Брезник, обвиняемият П. К. Д., роден на ***г., в ***, жив. ***, ЕГН: *****, българин, български гражданин, разведен, ***, неосъждан, с *** образование, е признат ЗА ВИНОВЕН в това, че на *** г., около 22.37 часа, в ***, управлявал моторно превозно средство – лек автомобил марка „Нисан“, с рег. № ***, което не е регистрирано по надлежния ред /прекратена регистрация по чл. 143, ал.15 от ЗДвП – непререгистрирано МПС на ***г. от отдел „ПП“ при СДВР/, а именно по реда на Наредба № I-45 от 24 март 2000 г. за регистриране, отчет, спиране от движение и пускане в движение, временно отнемане, прекратяване и възстановяване на регистрацията на моторните превозни средства и ремаркета, теглени от тях, и реда за предоставяне на данни за регистрираните пътни превозни средства – престъпление по чл. 345, ал. 2, вр. с ал. 1, от НК, като на основание чл. 78а НК съдът го е освободил от наказателна отговорност, като му е наложил административно наказание – „глоба“ в размер на 1000 лева.

Посоченото решение е било обжалвано от адвокат Г.М. - защитник на подсъдимия

П. К. Д., с оплаквания за незаконосъобразност и неправилност на постановеното решение. Твърди се, че съдът е допуснал съществено нарушение на съдопроизводствените правила, довело до нарушаване правото на защита на подсъдимия, като не е спрял делото поради направено преюдициално запитване от РС – Л. до Съда на Европейския съюз, а е продължил неговото разглеждане. Посочва и че извършеното деяние представлявало административно нарушение, а не престъпление, поради което и изводите на съда в тази насока били необосновани. На следващо място твърди, че от субективна страна деянието не било осъществено при пряк умисъл, а също така и, че налице била хипотезата на чл. 9, ал.2 НК. Прави се искане въззивната инстанция да отмени първоинстанционното решение и да оправдае подсъдимия.

Възражения срещу жалбата от Районна прокуратура – П. не са постъпили по делото.

Представителят на ОП-Перник е изразил становище, че постановеното решение е правилно и законосъобразно и предлага същото да бъде потвърдено.

В съдебно заседание пред въззивната инстанция подсъдимият П. К. Д. не се е явил, вместо него адвокат М. е изразил становище, че поддържа въззивната жалба, като доразвива посоченото в нея.

Пернишкият окръжен съд, като взе предвид направените оплаквания във въззивната жалба и заявеното от представителя на ОП-Перник, като провери изцяло атакувания съдебен акт в пределите на правомощията си по чл. 314 от НПК, за да се произнесе, взе предвид следното:

Въззивната жалба е процесуално допустима, тъй като е подадена по предвидения в НПК ред и в указания срок.

При преценката на събраните по делото доказателства, въззивният съд намери, че атакуваното решение следва да бъде потвърдено по следните съображения:

Като е анализирал събраните по делото гласни и писмени доказателства, Районен съд Брезник е направил прецизен анализ на развилата се на инкриминираната дата фактическа обстановка, а тя се свежда до следното: Свидетелите Д. К. и Б. Б., двамата служители на Районно управление – Б., били на работа за времето от 20:00 ч. на ***г. до 08:00 ч. на ***г. като АП 153 на територията на РУ - Б.. Около 22:37 ч. на ***г. спрели за проверка лек автомобил марка „Нисан“, модел „Съни“ с рег. № ***, движещ се в *** по *** в посока на движение към ***, управляван от подсъдимия. След извършена справка в АИСПП, установили, че автомобилът е със служебно прекратена регистрация по реда на чл. 143, ал. 15 ЗДвП, като водачът не е спазил задължението си в двуседмичен срок да прехвърли автомобила на негово име и свидетелят К. съставил на водача Акт за установяване на административно нарушение серия ** №***г. за извършеното от него нарушение, което водачът подписал без възражения.

На *** година П. К. Д. е привлечен в качеството на обвиняем за извършено

престъпление по чл.345, ал. 2, вр. ал. 1 от НК, като при извършения разпит на обвиняемия, същият е заявил, че се признава за виновен и съжалява за стореното, не е предполагал, че управляваният от него автомобил марка „Нисан“ с рег. № *** е deregистриран.

Гореизложената фактическа обстановка РС-Брезник е установил по безспорен и категоричен начин въз основа на събраните гласни и писмени доказателствени средства, а именно: обяснения на П. К. Д., свидетелски показания на Д. К. и Б. Б., АУАН №***г., докладна записка, справка за нарушител/водач/ и справка за съдимост на обвиняемия.

Законосъобразно съдът е кредитирал свидетелските показания на свидетелите Д. К. и Б. Б. като логични, взаимно непротиворечиви и последователни.

При така установената фактическа обстановка, законосъобразно съдът е намерил, че с деянието си обвиняемият е осъществил от обективна и субективна страна състава на престъпление по чл. 345, ал.2, вр. ал. 1 НК, а именно: управлявал е моторно превозно средство – лек автомобил марка „Нисан“, с рег. № ***Т, което не е регистрирано по надлежния ред.

Първоинстанционният съд е развил убедителни съображения за обективната и субективната страна на извършеното деяние, като в тази връзка настоящият състав споделя изложеното от първоинстанционния съд за доказаност на прекия умишъл на подсъдимия при извършеното от него престъпление.

С оглед на установеното от фактическа и правна страна, законосъобразно съдът е намерил, че в случая са налице предпоставките на чл. 78а, ал. 1 от НК, а именно: за това умишлено престъпление законодателят е предвидил наказание „Лишаване от свобода" до една година или „глоба" от петстотин до хиляда лева, обвиняемият не е осъждан за престъпление от общ характер и не е освобождаван от наказателна отговорност по реда на раздел IV на Глава 8 от НК, както и не е налице някоя от предпоставките по чл.78а, ал.7 НК, поради което и съдът, като е признал обвиняемият за виновен за извършено престъпление по чл.345, ал.2, вр. ал. 1 от НК, законосъобразно го е освободил от наказателна отговорност и му е наложил административно наказание „глоба" в размер на 1000 лева.

В тази връзка, неоснователно се явява направеното във въззивната жалба възражение за несъставомерност на извършеното деяние, тъй като същото представлявало административно нарушение, а не престъпление. Макар и престъпните деяния, и административните нарушения да се характеризират като отрицателни обществени прояви, същите се различават по степента на обществена опасност на конкретно извършеното. Така в настоящия случай е налице пълно покриване на обективните и субективните елементи на престъплението по чл. 345, ал. 2, вр. ал. 1 от НК с тези на административното нарушение по чл. 175, ал. 3 от ЗДП, като с оглед събраните по делото доказателства (справка за нарушител/водач/), както и с оглед продължителния период (около 3 месеца), през който подсъдимият е управлявал лекия автомобил без да го е регистрирал по надлежния ред,

настоящият състав намира, че степента на обществена опасност на процесното деяние надвишава тази на административното нарушение по чл. 175, ал. 3 от ЗДП и е оправдано третирането му като престъпление от общ характер с всички предвидени в закона последици от наказателна репресия.

По отношение наведеното възражение, че първоинстанционният съд е следвало да спре производството пред него поради отправено преюдициално запитване от РС – Л. до Съда на Европейския съюз на основание чл. 485 НПК, настоящият състав намира следното: Съгласно разпоредбата на чл. 485 НПК когато тълкуването на разпоредба от правото на Европейския съюз в областта на полицейското и съдебното сътрудничество по наказателноправни въпроси или произнасянето по валидността и тълкуването на актовете на институциите, органите, службите или агенциите на Европейския съюз по такива въпроси е от значение за правилното решаване на делото, съдът, пред който делото е висящо, отправя преюдициално запитване до Съда на Европейския съюз. В този случай действително е налице основание за спиране на производството по делото, като в чл. 488, ал. 1 НПК е посочено, че с отправяне на запитването съдът спира производството по делото. От съвместното тълкуване на двете разпоредби се налага изводът, че единствено съдът, който е отправил преюдициалното запитване по конкретно дело, е компетентен да спре производството по това дело до произнасянето на Съда на Европейския съюз със съдебен акт по преюдициалното производство. Поради което и първоинстанционният съд правилно е оставил без уважение искането за спиране на производството по делото.

По отношение становището на защитата на обвиняемия, че в настоящия случай следва да бъде приложена разпоредбата на чл. 9, ал. 2 от НК, настоящият състав намира същото за неоснователно и правно неаргументирано. Управлението на МПС, което не е регистрирано по надлежния ред, не би могло да бъде квалифицирано като деяние, което поради своята малозначителност не е общественоопасно или неговата обществена опасност е явно незначителна, за да бъде приложена разпоредбата на чл. 9, ал. 2 от НК. Без правно значение в това отношение са чистото съдебно минало на обвиняемия и направеното от него признание за извършеното пред разследващите органи, тъй като наличието на обстоятелства, разкриващи ниска обществена опасност на дееца, не може да аргументира наличието на малозначителност в конкретния случай и приложението на чл.9, ал.2 от НК. Без значение в случая е и липсата на вредни последици от извършеното, тъй като престъплението по чл.345, ал.2, вр. ал.1 от НК е формално, „на просто извършване“, като за него в закона не е очертан съставомерен престъпен резултат, поради което липсата на обществена опасност не може да се извежда от обстоятелствата, които защитата на обвиняемия навежда. За съставомерността на конкретното престъпление е нужно само деецът да осъществи изпълнителното му деяние, тъй като законодателят е предвидил, че това е достатъчно, за да има засягане на защитаваните от закона обществени отношения.

При извършената проверка на обжалваното решение, настоящата въззивна съдебна инстанция не намери основания за изменение или за отмяна на постановения съдебен акт.

Мотивиран от изложеното и на основание чл.338, във вр. с чл.334, т. 6 от НПК,
Пернишкият окръжен съд

РЕШИ:

ПОТВЪРЖДАВА изцяло Решение №1/12.01.2021 г., постановено по НАХД
№87/2020 г., по описа на Районен съд – Брезник.

Решението не подлежи на обжалване.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____